

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 13Csp/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120268648
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Garaj
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2022:6120268648.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky samosudcom Mgr. Petrom Garajom v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692, zast. JUDr. Oskar Chnápko, advokát, Banská Bystrica, Komenského 3, IČO: 45 018 201, proti žalovanému: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., I. XX, o zaplatenie 6.442,77 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 6442,77 € s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 5719,02 € od 19.4.2018 do zaplatenia, všetko do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

II. Súd p r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca (ako právny nástupca Poštovej banky a.s. Bratislava) sa svojou žalobou voči žalovanému domáhal zaplatenia vyššie uvedenej sumy ako nesplatennej časti úveru zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa X.X.XXXX, pričom žiadal zaplatenie istiny v sume 5719,02 € a kapitalizovaného úroku úveru do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru v sume 687,75 € a zaplatenia poplatkov v sume 36 €. Taktiež sa domáhal zaplatenia úroku z omeškania, pretože žalovaný je s platením peňažného dlhu v omeškanií.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a uviedol, že mu bol poskytnutý úver v sume 7000 €, z ktorého uhradil 41 splátok po 117 €, teda sumu 4797 €, ďalej, že úver sa dá považovať za bezúročný a bez poplatkov pre chýbajúce náležitosti v zmluve a pre neprijateľné zmluvné podmienky, vzniesol námietku premlčania, pretože žaloba bola podaná po uplynutí 3 ročnej premlčacej doby, poukázal na rozsudky súdov, ktoré podobné zmluvy žalobcu považovali za bezúročné a bez poplatkov a na to, že zmluvy, ktoré so žalobcom uzatváral, sú nečitateľné, považoval zmluvy za neplatné a žiadal žalobu zamietnuť.

3. Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky 13Csp/20/2021-189 zo dňa 8.12.2021 žalobe v plnom rozsahu ako dôvodnej vyhovel.

4. Krajský súd Nitra uznesením 8CoCsp/8/2022-281 zo dňa 2.6.2022 zrušil vyššie uvedený rozsudok súdu prvej inštancie a uviedol, že rozhodujúcou okolnosťou je v prvom rade vo všeobecnosti fakt, ktorý nemožno opomíňať, že sa jedná o spotrebiteľský spor (pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru). Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškanií) a dlžníkovo následné nepretržité omeškание dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta ZoB), aby nedošlo k jeho porušeniu. V prípade,

ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a na neplatnosť takéhoto právneho úkonu súd prihliada ex offo (pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 147/2017 zverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 8/2018 ako judikát R 60/2018).

Zároveň súd prvej inštancie bol povinný rozhodnutie odôvodniť spôsobom zakotveným v ustanovení § 220 CSP, čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd ako aj z článku 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov a právnymi závermi. Stav, kedy rozhodnutie neobsahuje náležitosti uvedené v ustanovení § 220 CSP vedie v konečnom dôsledku k tomu, že sa stáva nepreskúmateľným. Ak je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné, musí ho odvolací súd zrušiť, pretože inak by zaťažil konanie vadou, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Je možné konštatovať, že v danom prípade nie je dôvod spochybňovať skutočnosť, že predmetný úver je tzv. absolútnym obchodom a že naň dopadá tretia časť Obchodného zákonníka. Zároveň je však potrebné mať na zreteli, že úverová zmluva vykazuje aj znaky spotrebiteľskej zmluvy. Súdna prax považuje obdobné právne vzťahy vzhľadom na vzťah medzi podnikateľom a nepodnikateľom a so zreteľom na nepodnikateľský účel zmluvy za typické občianskoprávne (spotrebiteľské) vzťahy. Účastníkmi týchto vzťahov sú obchodník (poskytujúci úver v rámci svojho predmetu činnosti) a spotrebiteľ (ktorý prijíma úver na svoju osobnú spotrebu); ide tu teda o typické občianskoprávne vzťahy. Vzhľadom na to je v plnom súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa požiadavka, aby v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva, bola (aj z hľadiska premlčania, dĺžky premlčacej doby a jej plynutia) aplikovaná právna úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku, a nie v Obchodnom zákonníku. Pre správnosť aplikácie občianskoprávnej premlčacej doby v absolútnych obchodoch majúcich zároveň spotrebiteľský charakter je možno poukázať aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR z 19. júna 2013 sp. zn. I. ÚS 402/2013. V súvislosti s povahou úverovej zmluvy za spotrebiteľskú je možné vychádzať z obsahu Smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986, ktorá klienta úverového vzťahu, ktorému je úver poskytovaný, sama definuje označením „spotrebiteľ“.

Na základe uvedeného je teda zrejmé, že ak súd prvej inštancie v danom prípade pre posúdenie námietky premlčania aplikoval ustanovenie Obchodného zákonníka vychádzajúc zo skutočnosti, že v danom prípade ide o úverový vzťah, ktorý je absolútnym obchodom, tak jeho rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení, a to s poukazom na vyššie uvedené dôvody. Na základe uvedeného súd prvej inštancie svojím konaním naplnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP s tým, že v danom prípade mal súd prvej inštancie posúdiť premlčaciu dobu podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, a to aj s poukazom na § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka, keďže v danom prípade zo strany veriteľa došlo k aplikácii inštitútu mimoriadneho zosplatnenia.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

Jedným zo základných nosných princípov rekodifikácie civilného procesného práva je princíp procesnej zodpovednosti strán sporu. Podľa všeobecných ustanovení o konaní sa súd prísne spravuje dispozičným princípom, čo sa ďalej odzrkadľuje v princípe formálnej pravdy. Najprísnejšou sankciou za pasivitu strán v konaní, najmä za neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena, je strata sporu. Takéto nastavenie civilného procesu je však len veľmi ťažko zlučiteľné s jeho sociálnou funkciou v sporoch s ochranou slabšej strany. Ustanovenie § 295 CSP predstavuje jedno z kľúčových ustanovení prelamujúce dispozičný princíp v civilnom procese s cieľom poskytnúť spotrebiteľovi čo najväčšiu mieru ochrany jeho práv garantovaných hmotným právom.

Ak teda súd prvej inštancie v súvislosti s tvrdením žalovaného, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkov dospel k záveru, že žalovaný v postavení spotrebiteľa uvedené tvrdenie nepreukázal, rovnako tak keď súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný rovnako tak nepreukázal a tým ani neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania toho, že veriteľ resp. žalobca pri poskytovaní

spotrebiteľského úveru nepostupoval s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., tak jeho rozhodnutie nie je správne. Je tomu tak najmä preto, že v súvislosti s § 295 CSP je v individuálnych spotrebiteľských sporoch potrebné aplikovať aj ustanovenie § 132 ods. 3 CSP s tým, že nemôže byť na ťarchu spotrebiteľa, ak v žalobe iba označí, ale nepripojí všetky dôkazy na podporu svojich tvrdení. Zároveň v dôsledku informačného deficitu, ktorý je pre spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch obvyklý, musí dôkaznú povinnosť za spotrebiteľa suplovať súd, a to aj v prípade, ak spotrebiteľ nepredložil alebo nemôže predložiť dôkazy vlastnou vinou s tým, že obdobné platí aj v prípade, ak je spotrebiteľ žalovaný a nepripojí všetky dôkazy k vyjadreniu k žalobe.

V tejto súvislosti odvolací súd dáva súdu prvej inštancie do pozornosti, že v danom prejednávacom prípade ide o individuálny spotrebiteľský vzťah, pre ktorý je charakteristické, že ide o spor s ochranou slabšej strany, a preto je nevyhnutná aplikácia ustanovení druhej hlavy prvého diela Civilného sporového poriadku s názvom Spotrebiteľské spory, kde dochádza k určitým špecifikám modifikujúcim klasické sporové konanie.

Možno teda uzavrieť, že ak žalovaný v priebehu prvoinštančného konania namietal, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkov z dôvodu nedostatku všetkých zákonných náležitostí a keď rovnako tak namietal, že veriteľ resp. žalobca nekonal s náležitou odbornou starostlivosťou, tak v zmysle vyššie uvedeného bolo úlohou súdu prvej inštancie primárne podrobiť úverovú spotrebiteľskú zmluvu komplexnému prieskumu, ako aj preskúmať skutočnosť, či veriteľ postupoval s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., čo však súd prvej inštancie neurobil, a preto týmto konaním došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký (medzi jeho zložky možno zaradiť najmä právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia). Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé s tým, že konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania (vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.).

Na základe vyššie uvedených dôvodov považoval odvolací súd odvolanie žalovaného za dôvodné, v dôsledku čoho rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, kde súd prvej inštancie viazaný právnym názorom vysloveným odvolacím súdom § 391 ods. 2 CSP, bude povinný aplikovať na daný právny vzťah normy Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa, a to najmä v súvislosti s posúdením námietky premlčania (aj s poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka), opätovne posúdi námietky žalovaného o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ako aj skutočnosť, či veriteľ postupoval v súlade s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona 129/2010 Z. z.

5. Na pojednávanie sa strany sporu a ani právny zástupca žalobcu nedostavili, doručenie predvolania mali riadne a včas vykázané dňom 14.9.2021, resp. dňom 21.9.2021, svoju neúčasť ospravedlnili a uviedli, že súhlasia s pojednávaním v ich neprítomnosti, súd preto podľa § 180 CSP pojednával v neprítomnosti strán sporu.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením ku spisu pripojených dokladov a správ a zistil tento skutkový a právny stav:

7. Zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 4.2.2014 súd zistil, že právny predchodca žalobcu ňou žalovanému poskytol úver v sume 7000 €, ktorý sa žalovaný zaviazal pri úroku vo výške 15,90 %, RPMN vo výške 17,75 % a priemernej RPMN vo výške 13,88 % zaplatiť v 120 mesačných splátkach po 117 € počnúc od 25.2.2014 do 25.1.2024 a celkovo tak vrátane úroku zaplatiť sumu 14 056,45 €.

8. Z výpisu z úverového účtu žalovaného súd zistil, že žalovaný z vyššie uvedeného úveru uhradil 41 splátok po 117 €, pričom naposledy uhradil splátku splatnú v júni 2017.

9. Z výziev právneho predchodcu žalobcu zo dňa 22.3.2018 a zo dňa 18.4.2018 adresovaných žalovanému súd zistil, že žalobca nimi vyzval žalovaného k zaplateniu dlžnej časti úveru a zároveň bola podaním z 18.4.2018 vyhlásená predčasná splatnosť úveru dňom 18.4.2018, pričom tieto boli žalovanému doručované doporučené do vlastných rúk.

10. Z predsúdnej výzvy žalobcu zo dňa 2.3.2020 súd zistil, že žalobca ňou vyzval žalovaného k zaplateniu dlhu z vyššie uvedeného úveru v sume 8705,60 €.

11. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. I/2021 zo dňa 14.4.2021 a prílohy k nej došlo k postúpeniu v tomto konaní uplatnenej pohľadávky a k oznámeniu uvedenej skutočnosti žalovanému na žalobcu - BENCONT COLLECTION, a.s., Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 47967692 a to s poukazom na rozhodnutie NS SR 4Obo210/2001, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd z neho vychádza bez toho, aby skúmal ako prejudiciálnu otázku existenciu alebo platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, vyhovel žiadosti pristupujúceho žalobcu na zámenu strán sporu.

12. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v § 52. Vychádzajúc z tohto ustanovenia spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 52 OZ (účinného v rozhodnom čase) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 OZ (účinného v rozhodnom čase) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa, c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví, d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu, e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi, f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú, g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty, h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli, i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve, j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od

zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia, k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku, l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana, m) v prípade čiastočného alebo úplného nesplnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi, n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzatvorená, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy, o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi, p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzatvorená sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme, r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Zabezpečenie splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy prostredníctvom zabezpečovacieho prevodu práva k nehnuteľnosti je pri spotrebiteľskej zmluve nepripustné. Ak poskytne dodávateľ spotrebiteľovi plnenie a spotrebiteľ si ho neobjednal, nie je spotrebiteľ povinný plnenie vrátiť ani ho uschovať; vylúčené sú aj ďalšie nároky dodávateľa voči spotrebiteľovi. Nevyžiadaným plnením je aj ďalšie opakujúce sa plnenie poskytnuté spotrebiteľovi na základe zmluvy uzavretej prostriedkami diaľkovej komunikácie, ak spotrebiteľ výslovne o takéto plnenie nepožiadaval. Ak dodávateľ nepreukáže opak, považuje sa opakujúce sa plnenie vždy za nevyžiadané. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy uzavretej na dobu neurčitú, podľa ktorých si dodávateľ finančných služieb podľa osobitného predpisu vyhradzuje právo z vážneho objektívneho dôvodu jednostranne a bez poskytnutia výpovednej lehoty vypovedať túto zmluvu, sa nepovažujú za neprijateľnú podmienku podľa odseku 4 písm. g), ak ide o vážny objektívny dôvod, ktorý dodávateľ nezapríčinil, nemohol predvídať ani odvrátiť a ktorý dodávateľovi bráni v plnení tejto zmluvy, pričom dodávateľ sa v tejto zmluve zaviazal, že o vypovedaní a dôvode vypovedania tejto zmluvy bez zbytočného odkladu písomne informuje spotrebiteľa. Ustanovenia odseku 4 písm. g) a i) o neprijateľných podmienkach sa nepoužijú na spotrebiteľskú zmluvu, ktorej predmetom je a) obchod s prevoditeľnými cennými papiermi, finančnými nástrojmi a inými produktmi alebo službami, kde je cena závislá od pohybu kurzov a indexov na regulovanom trhu alebo od trhovej sadzby, na ktoré dodávateľ nemá vplyv, b) nákup cudzej meny alebo predaj cudzej meny, cestovných šekov alebo medzinárodné peňažné príkazy vystavené v cudzej mene. Za neprijateľnú podmienku podľa odseku 4 písm. i) sa nepovažuje podmienka, podľa ktorej si a) dodávateľ finančných služieb podľa osobitného predpisu vyhradzuje právo z vážneho objektívneho dôvodu bez oznámenia zmeniť úrokovú sadzbu alebo výšku iných poplatkov za finančné služby podľa osobitného predpisu, ktoré má platiť spotrebiteľ alebo dodávateľ, ak súčasne sa dodávateľ zaviazal bez zbytočného odkladu o tom a o možnosti spotrebiteľa vypovedať spotrebiteľskú zmluvu písomne informovať spotrebiteľa a ak spotrebiteľ má právo bezplatne a s okamžitou účinnosťou vypovedať túto zmluvu, b) dodávateľ finančných služieb podľa osobitného predpisu si vyhradzuje právo meniť jednostranne podmienky spotrebiteľskej zmluvy na dobu neurčitú, ak sa od dodávateľa vyžaduje, aby o tom a o možnosti spotrebiteľa vypovedať túto zmluvu bez zbytočného odkladu písomne informoval spotrebiteľa, a ak spotrebiteľ má právo bezplatne a s okamžitou účinnosťou vypovedať túto zmluvu. Ustanovenie odseku 4 písm. j) o neprijateľných podmienkach sa nepoužije na spotrebiteľskú zmluvu, ktorej predmetom je a) obchod s prevoditeľnými cennými papiermi, finančnými nástrojmi a inými produktmi alebo službami, kde je cena závislá od pohybu kurzov a indexov na regulovanom trhu alebo od trhovej sadzby, na ktoré dodávateľ nemá vplyv, b) nákup cudzej meny alebo predaj cudzej meny, cestovných šekov alebo medzinárodných peňažných príkazov vystavených v cudzej mene, c) doložka o cenových indexoch, ak

takúto doložku výslovne dovoľuje osobitný predpis a ak spôsob úpravy ceny je v tejto doložke výslovne opísaný.

15. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ (účinného v rozhodnom čase) zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Podľa § 3 ods. 1 OZ (účinného v rozhodnom čase) výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

17. Podľa § 9 ods. 1, 2, 3 zákona č. 129/2010 Zb. (účinného v rozhodnom čase) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸) musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) popis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nespĺcania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a

ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok. Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

18. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Zb. (účinného v rozhodnom čase poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c/ zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

19. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Zb. Tento právny predpis v § 2 písm. a/ definuje spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Veriteľom v zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. je fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, a spotrebiteľom podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Zb. fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

20. Na druhej strane, samotný pojem „spotrebiteľ“ je definovaný v Občianskom zákonníku (§ 52 ods. 4) ako aj v § 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Zb. o ochrane spotrebiteľa. V princípe sú tieto dve definície rovnaké. Za spotrebiteľa zákon považuje fyzickú osobu - nepodnikateľa, ktorý nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania. Ide teda o každého občana, ktorý kupuje výrobky alebo služby pre svoju osobnú potrebu.

21. Podľa § 497 ObZ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa § 499 ObZ aa dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

23. Podľa § 502 ObZ od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

24. Podľa § 503 ObZ záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných

prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

25. Podľa § 504 ObZ dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

26. Podľa § 100 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

27. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

28. Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

29. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v § 52. Vychádzajúc z tohto ustanovenia spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Zb. Tento právny predpis v § 2 písm. a/ definuje spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Veriteľom v zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. je fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, a spotrebiteľom podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Zb. fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Na druhej strane, samotný pojem „spotrebiteľ“ je definovaný v Občianskom zákonníku (§ 52 ods. 4) ako aj v § 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Zb. o ochrane spotrebiteľa. V princípe sú tieto dve definície rovnaké. Za spotrebiteľa zákon považuje fyzickú osobu - nepodnikateľa, ktorý nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania. Ide teda o každého občana, ktorý kupuje výrobky alebo služby pre svoju osobnú potrebu.

30. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

31. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Zb. ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe

vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

32. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorí z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.

33. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena.

34. Prvou a základnou otázkou, ktorú v tomto konaní súd musel vyriešiť, je otázka, či medzi stranami vznikol spotrebiteľský vzťah. Súd kvalifikoval právny vzťah založený predmetnou zmluvou ako spotrebiteľskú zmluvu a aplikoval naň ustanovenia osobitných právnych noriem prijatých na ochranu spotrebiteľa (zák. o ochrane spotrebiteľa, Občiansky zákonník, zák. o spotrebiteľských úveroch) ako aj Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, smerujúcich k zabezpečeniu skutočnej rovnováhy medzi právami a povinnosťami zmluvných strán a detekovanie prípadnej nekej povahy zmluvnej podmienky v zmluve uzavretej medzi poskytovateľom služby a spotrebiteľom.

35. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu 11.6.2015) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa OZ musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia), právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 5 uvedeného zákona amortizačná tabuľka podľa odseku 3 uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

Právo Európskej únie upravuje vzťahy vznikajúce pri poskytovaní spotrebiteľského úveru predovšetkým smernicou 2008/48/ES, ktorá v čl. 10 ods. 2 pís. h, i, j) stanovuje, že zmluva o úvere má zrozumiteľne a stručne uvádzať: h) výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia) v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.

Smernica stanovuje, že v zmluve musí byť uvedený počet a výška splátok, pričom bez akýchkoľvek pochybností sa má na mysli aj zmluva na dobu určitú, kde dochádza k postupnému amortizovaniu istiny a používa pojem „amortizačná tabuľka“, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady; resp. rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; táto tabuľka nie je povinnou súčasťou zmluvy o úvere

Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice sa má vykladať tak, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Tento cieľ je

splnený, ak podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok

Ústavný súd SR konštantne judikuje, že k výkladu právnych predpisov a ich inštitútov nemožno pristupovať len z hľadiska textu zákona, a to ani v takom prípade, kedy sa text môže javiť ako jednoznačný a určitý, ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona. Jazykový výklad môže totiž v zmysle ustálenej judikatúry ústavného súdu predstavovať len prvotné priblíženie sa k obsahu právnej normy, ktorej nositeľom je interpretovaný právny predpis; na overenie správnosti či nesprávneho výkladu, resp. na jeho doplnenie či upresnenie potom slúžia ostatné interpretačné prístupy, postavené na roveň gramatickému výkladu v tomto prípade systematický a teleologický výklad, ktoré sú spôsobilé v kontexte racionálnej argumentácie predstavovať významný korektív pri zistení obsahu a zmyslu aplikovanej právnej normy, a to najmä v prípade, keď existuje - ako v tomto prípade - určité napätie medzi doslovným a teleologickým či systematickým výkladom (Nález ÚS SRz 5.10.2011, č.k. I. ÚS 351/2010, Nález Ústavného súdu SR z 23. mája 2013, č. k. IV.ÚS 71/2013, rozhodnutia č.k. IV. ÚS 92/2012, I. ÚS 306/2010 atď.).

36. Z vykonaného dokazovania a to najmä z vyššie uvedenej úverovej zmluvy, ale aj z v tomto smere zhodných vyjadrení strán sporu, má súd za nesporne preukázané, že strany uzavreli úverovú zmluvu za podmienok uvedených v bode 5 tohto rozsudku.

37. Taktiež je zo zhodných vyjadrení strán sporu nesporne preukázané, že žalovaný z vyššie uvedeného úveru splatil 41 splátok po 117 € a tiež to, že pre nesplácanie úveru zo strany žalovaného došlo k vyhláseniu jeho predčasnej splatnosti ku dňu 18.4.2018 spôsobom uvádzaným žalobcom.

38. Je zrejmé, že zákon ustanovuje pre spotrebiteľskú zmluvu ako obligatórnu náležitosť zmluvy uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V napádanej spotrebiteľskej zmluve bol dojednaný anuitný spôsob splácania, t.j. plnenie záväzku dlžníka vrátiť úver a úrok za jeho poskytnutie bolo dohodnuté v mesačných splátkach s rovnakou výškou, pričom každou splátkou dochádza k postupnému umorovaniu (premenlivej) časti istiny, resp. k platbe úroku.

39. V danom prípade je nepochybné, že zmluva obsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny (v rámci toho anuitne i úrokov a iných poplatkov), pričom tieto sú stanovené výškou, počtom, termínmi v súlade so Smernica i zákonom, keď počet splátok je 120, výška jednotlivých splátok a jej splatnosť je 117 Eur mesačne, 25. deň v kalendárnom mesiaci (splatnosť úrokov a poplatkov - mesačne, ku dňu splatnosti splátky v kalendárnom mesiaci), pričom úver je splatný od prvej splátky - 25.2.2014 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 25.1.2024.

40. Pokiaľ ide o posúdenie skutočnosti, či predmetná úverová zmluva je alebo nie je bezúročná a bez poplatkov pre nenaplnenie zákonných náležitostí v zmysle § 9 ods. 2, písm. j/ zákona č. 129/2010 Zb., súd konštatuje, že predmetná zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti (viď bod 43 a nasledujúce tohto rozsudku).

41. Zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom, a to s ohľadom na kogentné ustanovenie § 261 ods. 6 pís. d) Obchodného zákonníka, t.j. úverové zmluvy sa vždy budú vo svojej podstate spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka (keďže sa jedná o absolútny obchod, t.j. povaha účastníkov zmluvy je právne irelevantná) a pravidlá ustanovené v Obchodnom zákonníku sa v prípade, ak to je dôsledkom charakteru kontrahujúceho dlžníka, dopĺňajú pravidlami ďalšími (tzv. spotrebiteľského práva).

To, že sa na úverovú zmluvu aplikujú ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, neznamená, že by zmluva bola nejakým osobitným, nominátnym typom v zmysle pomenovaných zmlúv podľa Občianskeho zákonníka, resp. Obchodného zákonníka. Zmluva podliehajúca režimu zákona o spotrebiteľských úveroch nie je samostatným, osobitným, pomenovaným, záväzkovoprávnym vzťahom, ale jedná sa o pojem druhový, ktorým sa označuje akákoľvek zmluva, kauzou, ktorej je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov veriteľom spotrebiteľovi (ak sa nejedná o poskytnutie peňažných prostriedkov jedným zo spôsobov uvedených v ustanovení § 1 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch), v § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je všeobecne vymedzené, že spotrebiteľským úverom je na účely tohto zákona dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom

úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi, pričom výnimky z tejto všeobecnej definície sú stanovené v ustanovení § 1 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch.

V ustanovení § 497 Obchodného zákonníka je normované pravidlo, podľa ktorého pri úvere je možné dohodnúť si úrok a v § 499 ObZ zase možnosť za poskytnutie úveru si dojednať odplatu, zákonodarca tým zreteľne vymedzil sledované priority v rámci úverových vzťahov, keď ako jednu z priorit stanovil kogentne garantované právo mať možnosť dojednať odplatu za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť úver.

Zmluvnými stranami v riešenom prípade dohodnutá odplata za dojednanie záväzku poskytnúť úver odráža zákonné pravidlo normované v § 497 a § 499 Obchodného zákonníka a jej neprijateľnosť je tak z podstaty veci vylúčená. Je tu aj ďalšia výluka (výluky) z (teoretického) prieskumu neprijateľnosti, ktorou je obsah dojednanej podmienky ako hlavného predmetu plnenia a tiež cenové dojednanie.

Spotrebiteľský prieskum je vylúčený, ak by sa mal týkať hlavného predmetu plnenia alebo primeranosti ceny, podstatou záväzku druhej strany zo zmluvy o úvere (dlžníka) je vrátiť poskytnuté prostriedky vrátiť a zaplatiť celkovú odplatu za poskytnutie a užívanie úverových prostriedkov, pričom v tomto prípade žalobca presne vedel (mal a mohol vedieť) akú odplatu za úver je povinný zaplatiť, so zmluvou v znení, ktoré podpísal, súhlasil a mal by ju pri akceptácii jej znenia rešpektovať.

Je bez akýchkoľvek pochybností, že dohoda o uvedenom je cenovým dojednaním. Pri aplikácii výnimky (zo spotrebiteľského prieskumu potenciálnej neprijateľnosti) primeranosti ceny - v tomto konkrétnom prípade primeranosti časti odplaty súd dospel k záveru o nemožnosti, neprijateľnosti, resp. o vylúčení takéhoto prieskumu.

Primeranosť ceny sa štandardne radí medzi skutočnosti objektívne "neskúmateľné" (nepreskúmateľné), keďže neexistuje nijaký sadzobník alebo právne kritérium na určenie rámca pre jej preskúmanie (napr. rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 30.04.2014, Kásler and Káslerne Rábai, C-26/13, bod 55).

Stále je však potrebné zdôrazniť, že uvedené závery o výnimke (výnimkách) zo spotrebiteľského prieskumu prichádzajú do úvahy iba za predpokladu riadnej transparentnosti zmluvnej podmienky (článok 4 ods. 2, in fine, Smernice 93/13: „pokiaľ tieto podmienky sú zrozumiteľné“, § 53 ods. 1, in fine, Občianskeho zákonníka: „ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne“). Ak je podmienka transparentnosti splnená, čo v tomto prípade podľa názoru súdu nepochybne je, ďalší prieskum prijateľnosti odplaty za dojednanie záväzku poskytnúť úver už nie je dovolený.

42. RPMN sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Celkové náklady spotrebiteľa sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, - okrem notárskych poplatkov. Do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok. Do celkových nákladov nepatria poplatky za nedodržanie záväzkov - pri viazanom úvere dodatočné náklady okrem kúpnej ceny splatné bez ohľadu na spôsob úhrady, náklady na vedenie platobného účtu a náklady súvisiace s platobnými transakciami a čerpaniami sú súčasťou RPMN. RPMN umožňuje porovnanie výhodnosti úverov/pôžičiek z pohľadu relatívnej nákladovosti, pretože percentuálne vyjadruje priebežnú zaťaženosť spotrebiteľa splácaním úveru/pôžičky na ročnom základe.

43. Obrana žalovaného vecne pozostávala z námietky, že medzi stranami ide o spotrebiteľský spor, predmetný úver je pre nedostatky zmluvy a chýbajúce zákonné náležitosti v nej bez poplatkov a bezúročný, pričom tiež namietal premlčanie pohľadávky. V ostatnom išlo o žalovaným skopírované texty voľne dostupné na internete, ktoré sa týkali podľa neho podobných spotrebiteľských vzťahov (v tomto prípade totiž nešlo o revolvingový úver).

44. Ako je totiž vyššie uvedené, ide o úverový vzťah, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka a to aj pokiaľ ide o premlčaciu dobu (aj § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka), keďže v danom prípade zo strany veriteľa došlo k aplikácii inštitútu mimoriadneho zosplatnenia.

45. Vychádzajúc z uvedeného a z toho, že oznámenie o zosplatnení úveru bolo žalovanému doručované dňa 19.4.2018 do vlastných rúk ako aj z toho, že žaloba bola na súde podaná dňa 24.3.2020, súd pokiaľ ide o námietku premlčania vznesenú žalovaným uzavrel, že nárok žalobcu premlčaný nie je a to ani

čiasťočne. Na nárok na zaplataenie nesplataenej čiasti úveru sa vzťahuje 3 ročná všeobecná premlčacia doba, ktorá začala plynúť dňom nasledujúcim po zosplatení úveru(t.j. dňom 18.4.2018) a v čase podania tejto žaloby na súde stále plynula (márne by bola uplynula v prípade nepodania žaloby na súde do 18.4.2021) a teda tento nárok premlčaný nie je. Ani z pohľadu § 103 OZ nie je premlčaná žiadna z už zročných splátok, pretože premlčané by mohli byť iba neuhradené splátky úveru, ktoré boli zročné pred viac než 3 rokmi pred podaním žaloby na súde (t.j. pred 24.3.2017), avšak všetky splátky splatné pred týmto dátumom boli uhradené riadne a včas (žalovaný prestal úver splácať až od júla 2017).

46. Pokiaľ ide o námietku žalovaného o tom, že predmetný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, súd uvádza, že žalovaný toto svoje tvrdenie nepreukázal. V podstate tvrdil, že predmetná úverová zmluva neobsahuje všetky zákonné náležitosti (konkrétne uviedol iba to, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak je neplatná a že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 a preto nie je oprávnený požadovať od neho jednorazové splatenie úveru a že zmluvy sú nečitateľné) a tiež to, že uvedená zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré ju preto robia zmluvou bezúročnou a bez poplatkov. Konkrétne však uviedol iba to, že predmetná zmluva je z vyššie uvedených dôvodov neplatná pre jej rozpor so zákonom a s dobrými mravmi a to podľa § 39 OZ. Žalovaný neuniesol svoje dôkazné bremeno (tak ako je to opísané v bodoch 29 a 30 tohto rozsudku) ani pokiaľ ide o jeho tvrdenie o tom, že predmetná úverová zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Táto námietka z jeho strany bola iba všeobecná (s výnimkou toho, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak je neplatná a že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 a preto nie je oprávnený požadovať od neho jednorazové splatenie úveru a že zmluvy sú nečitateľné), súd prieskumnou činnosťou nezistil, že by zmluva obsahovala akúkoľvek neprijateľnú podmienku a považuje ju preto za v plnom rozsahu platnú.

47. Súd má za nepochybné, že predmetná zmluva obsahuje všetky obligatórne zákonné náležitosti a nezistil ani žiadnu ďalšiu skutočnosť, ktorá by mohla spôsobiť, že by tento úver mal byť bezúročný a bez poplatkov (ako to predpokladá § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch) a preto žalobe v plnom rozsahu vyhovel a rozhodol tak ako je to vo výroku tohto rozsudku uvedené, keď zaviazal žalovaného k zaplataeniu nesplataenej čiasti istiny i kapitalizovaného úroku i k zaplataeniu úroku z omeškania, nakoľko je zrejmé, že žalovaný je s platením peňažného dlhu v omeškani.

46. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že zmluvy sú nečitateľné, súd ho považuje za účelové, pretože jednak nie je súdu zrejmé aké zmluvy má žalované na mysli a jednak zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa X.X.XXXX, ktorej kópiu žalobca súdu predložil, čitateľná je.

47. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného o tom, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak je neplatná. Je zrejmé, že zákon ustanovuje pre spotrebiteľskú zmluvu ako obligatórnu náležitosť zmluvy uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V napádanej spotrebiteľskej zmluve bol dojednaný anuitný spôsob splácania, t.j. plnenie záväzku dlžníka vrátiť úver a úrok za jeho poskytnutie bolo dohodnuté v mesačných splátkach s rovnakou výškou, pričom každou splátkou dochádza k postupnému umorovaniu (premenlivej) čiasti istiny, resp. k platbe úroku.

48. V danom prípade je nepochybné, že zmluva obsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny (v rámci toho anuitne i úrokov a iných poplatkov), pričom tieto sú stanovené výškou, počtom, termínmi v súlade so Smernica i zákonom, keď počet splátok je 120, výška jednotlivej splátky a jej splatnosť je 117 Eur mesačne, 25. deň v kalendárnom mesiaci (splatnosť úrokov a poplatkov- mesačne, ku dňu splatnosti splátky v kalendárnom mesiaci), pričom úver je splatný od prvej splátky - 25.2.2014 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 25.1.2024. Súd preto konštatuje, že sú splnené všetky zákonom požadované náležitosti.

49. Tvrdenia žalovaného o tom, že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 a preto nie je oprávnený požadovať od neho jednorazové splatenie úveru neboli ničím podložené, žalovaný sa obmedzil iba na toto konštatovanie a to bez toho, aby aspoň čo len tvrdil na čom svoje tvrdenie zakladá, nie ešte že by bol toto tvrdenie aj preukázal.

50. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Zb. (v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy) nie je veriteľ oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu v prípade, ak dostatočne neskúmal bonitu klienta, resp. teda schopnosť žalovaného dlh splácať a to s odbornou starostlivosťou.

51. K tejto otázke súd považuje za potrebné uviesť jednak to, že veriteľ od žalovaného požadoval zdokladovanie pracovného príjmu, výška jeho príjmu bola overená, žalovaný uvádzal, že nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť, neboli zistené žiadne ďalšie záväzky žalovaného a žalovaný splnil podmienky pre poskytnutie úveru v sume 7000 € pri mesačnej splátke 117 €. Súdu nie je zrejmé akým iným (ďalším) spôsobom a to najmä za okolností uvedených v nasledujúcom odseku tohto rozsudku by mal veriteľ schopnosť dlžníka úver splácať ešte skúmať.

52. Taktiež je treba uviesť, že to bol žalovaný, kto o úver požiadal, súhlasil s ním, prejavil vôľu splácať ho za dohodnutých podmienok a ako taký si mal a musel byť vedomý povinnosti, ku ktorej sa na obdobie 10 rokov zaväzuje, mal predovšetkým sám posúdiť svoje možnosti naplnenia podmienok úveru a pokiaľ zmluvu o úvere podpísal, je nepochybné, že svoje schopnosti dlh splácať vyhodnotil ako možné a naplnené.

53. Preto je v súlade so zákonom, ak veriteľ požaduje v tomto prípade jednorazové splatenie dlhu.

54. Podľa § 92 ods. 8 prvá veta Zákona o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ na nebankový subjekt zakázané, pretože by išlo o neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čí len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, aj bez súhlasu klienta. Súd preto skúmal postúpenie pohľadávky z pôvodného žalobcu na súčasného a zistil, že v čase postúpenia pohľadávky na súčasného žalobcu (14.4.2021) bol žalovaný v omeškaní nielenže viac než 90 dní, ale dokonca bol v omeškaní s platením už zosplateného celého dlhu, pričom podaniami právneho predchodcu žalobcu uvedenými v bode 9 tohto rozsudku, bol vyzvaný k zaplateniu dlhu a upozornený na možnosť zosplatenia celého dlhu. Tieto mu boli doručované doporučené na jeho adresu bydliska.

55. Súd považuje za potrebné uviesť, že žalovaný v čase podpísania uvedenej úverovej zmluvy s jej obsahom súhlasil, úver za v nej dohodnutých podmienok prevzal a zaviazal sa ho splácať, preto má súd za to, že túto svoju povinnosť mal dodržať. Preto pokiaľ žalovaný po približne 3 rokoch splácať prestal (svojvoľne) a svoje námietky voči úverovej zmluve (aj keď nedôvodné) vzniesol až v tomto konaní, teda po podaní žaloby na súde, teda až po približne 4 rokoch, súd jeho konanie považuje za účelové, v snahe vyhnúť sa splateniu dlhu a teda konanie, ktoré nepochybne je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 OZ).

56. Postúpenie pohľadávky nebankovému subjektu, je zrejmé, že ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Zb. boli naplnené, pretože je nesporne z listín uvedených v bode 5 - 9 tohto rozsudku preukázané, že žalovaný prestal úver splácať v júni 2017, k zaplateniu nesplatennej časti úveru bol veriteľom vyzvaný dňa 22.3.2018, k zosplateniu úveru došlo podaním zo dňa 18.4.2018 (zásielky boli doručované do miesta bydliska žalovaného doporučené) a k postúpeniu pohľadávky došlo až dňa 14.4.2021, teda k postúpeniu pohľadávky z úveru, so splácaním ktorého bol žalovaný v omeškaní viac než 90 dní, došlo platne a žalobca je aktívne vecne legitimovaný.

57. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného i k zaplateniu úroku z omeškania vo výške stanovenej § 369 ods. 2 a § 369a Obchodného zákonníka v znení zákona č. 9/2013 Zb. v spojení s § 1 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Zb, keď je zrejmé, že žalovaný je s platením peňažného dlhu v omeškaní a to od zosplatenia celého úveru.

58. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi v konaní plne úspešnému priznal súd nárok na plnú náhradu trov konania. O výške jeho nároku na náhradu trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd Nitra. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie toho, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis odvolateľa) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.